nyde af Fødsels- og Pleiestiftelsen, er rigtig, eller om ikke, som Magistraten formener, den Beregning bør lægges til Grund for Tilskudsordningen, som findes i en af Stiftelsens Direktion under 21de September 1876 afgiven Erklæring, hvorefter Forholdet mellem Godernes Fordeling bliver et helt andet.

Til Punkt 1) skal Flertallet blot anføre, at Artikel 43 i Fundatsen for Frederiks Hospital af 6te August 1756, hvortil Magistraten henviser, lyder saaledes:

„Som Vi Allernaadigst have ladet forordne een egen Indretning i Hospitalet til frugtsommelige Qvinders Forløsning og Barnefødsel, saa, naar samme kommer til nærmere Fuldkommenhed, ville Vi lade gjøre en nærmere Anordning, som denne Vores Allernaadigste Fundatz skal vorde tilføiet."

medens Reskriptet af 10de April 1762 lyder saaledes:

„Efterat Præses og Directeurer for de Fattiges Væsen i Danmark have forestillet, hvorledes Indtægterne ikke skal være tilstrækkelige til at bestride Udgiverne ved de Fattiges Væsen i Almindelighed, som ved den for svangre Fruentimmer i Friderichs-Hospital indrettede Stiftelse i Særdeleshed, er anordnet en Commission, som har forestillet at 1) til Conventhusets Udgivters Bestridelse behøves en aarlig Formeerelse i Indtægt af 1500 Rdlr, 2) til Børnehuset 2500 Rdlr, og 3) til Stiftelsen i Friderichs-Hospital 5000 Rdlr, ialt 9000 Rdlr.

Disse 9000 Rdlr skal indtil videre lægges paa Grundtaxten i Kjøbenhavn, og det er osv."

Det i Artikel 43 benyttede Udtryk: „een egen Indretning til frugtsommelige Qvinders Forløsning" synes lige saa lidt, som det i ovenanførte Reskript brugte: „den for svangre Fruentimmer i Friderichs-Hospital indrettede Stiftelse", at tyde hen paa, at det Kjøbenhavn den Gang paalagte — og endnu bestaaende — faste Tilskud oprindelig, som Magistraten formener, var bestemt for „Pleiestiftelsen".

Med Hensyn til Uoverensstemmelsernes førnævnte Punkt 2, der særlig dreier sig om Grundlaget for Beregningen af Forholdet mellem de Goder, der fra Stiftelsen tilflyde Kjøbenhavns og Landets øvrige Kommuner, skal til nærmere Forklaring anføres: Magistraten betragter de fødende Kvinders Forsørgelsessted som det ene rette Grundlag for en Beregning, medens Udvalgets Flertal hertil har benyttet disses Opholdssted Timaanedersdagen før Fødselen, hvortil det, som ogsaa udtalt i Betænkningen, har været udelukkende henvist, idet dette er det eneste, om hvilket der foreligger faktiske Oplysninger.

Naar Magistraten imidlertid i sin Skrivelse herimod bemærker, at dette i alt Fald kun kan gjælde for de af Flertallet til Beregningen benyttede Aar 1882—83 og 1883—84, er det ikke desto mindre en Kjendsgjerning, at der heller ikke for de forudgaaende Aar findes Oplysninger om de paa Stiftelsen fødende Kvinders Forsørgelsessted. Dette finder sin naturlige Forklaring deri, at det — selv bortset fra den Hemmeligholdelse, de Fødende have Ret til — ofte er saa vanskeligt at udfinde en Persons Forsørgelsessted, at det let vil skjønnes, at Stiftelsen ikke kunde udføre et saadant Arbeide, der heller ikke har mindste Interesse for den.

At der derimod findes Oplysninger om Opholdsstedet Timaanedersdagen før Fødselen, skyldes en Indrømmelse, der af Direktionen er gjort Kjøbenhavns Magistrat, og det er disse saaledes til Stede komne Oplysninger, Flertallet har benyttet som det eneste faktisk foreliggende Grundlag. Det kunde overhovedet være tvivlsomt, om der — selv om det manglende Materiale havdes — ligger en bedre Maalestok for Bedømmelsen i Forsørgelsesstedet end i Opholdsstedet Timaanedersdagen før Fødselen, hvilken Opfattelse dog ikke deles af Mindretallet Kayser.

Begrundet paa den saaledes herskende Uoverensstemmelse i Opfattelserne indstiller